

نامیلکه‌یهک سه‌بارت به جوره‌کانی خوینی سروشتی نافرەتان

به‌پینوووسی ریزدار عه‌لامه شیخ
موحه‌مد نبین صالح ئه‌لعوئهمین
خوای گه‌وره له خۆی ودایک و باوکی خوش بیئت

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله حمده ونستعينه ونستغفره، ونتوب إليه، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضلّ له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدًا عبده ورسوله، صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، وَسَلَّم تَسْلِيمًا.

پاشان: ئه‌و خوینه‌ی تووشی نافرەتان ده‌بیئت که خوینی سووری مانگانه و ئیستیحازه و زمیستانییه، له بایه‌ته گرنه‌گه‌کانه که وا پینویست ده‌کات روون بکریته‌وه و حوکه‌کانی بزانییت، وهه‌له له راست جیا بکریته‌وه له قسه‌ی زانیان سه‌بارته‌ی، و یۆ بریاردان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی په‌سهنده و ئه‌وه‌ی لاوازه پینویسته پینور ئه‌وه بیئت که له‌ژیر رۆشنایی قورن و سونه‌دا هاتوه.

1- چونکه دوو سه‌رچاوه‌ی سه‌رمه‌کی که حوکه‌کانیان له‌سه‌ر دادمه‌زریت ؛ ئه‌و حوکه‌مانه‌ی په‌رسنه‌کان و ته‌کلیفه‌کان -ئه‌که‌که شه‌رمه‌کیان- پێ ئه‌نجامده‌ریت.

2- چونکه پشت به‌ستن به قورن و سونه‌ت نارامیه بو دڵ، و هوکاری سینه فراوانی، و هیومری نه‌فسه، و هه‌روه‌ها گه‌ردن نازاد کردنه له‌هه‌ر لێره‌سه‌یه‌که.

3- جگه له قورن و سونه‌ت ؛ پینویسته به‌لگه‌ی بو به‌یتریته‌وه ئه‌وه‌که بکریته به‌لگه له‌خودی خۆیدا.

ته‌نها قسه‌ی خوای گه‌وره -سبحانه و تعالی- و قسه‌ی پینغه‌مه‌رمه‌که‌ی به‌لگه‌ن، و هه‌روه‌ها قسه‌ی زانیان له هاوه‌لان به‌پێی رای په‌سه‌ند ؛ به‌مه‌رجیک شتییک نه‌بیئت له قورن و سونه‌ت پینچه‌وانه‌ی ئه‌و قسه‌یه بیئت، و قسه‌ی هاو‌لێکی تر نه‌بیئت که پینچه‌وانه‌ی بیئت، ئه‌گه‌ر شتییک هه‌بیئت له قورن و سونه‌ت پینچه‌وانه‌ی بیئت ئه‌وا واجبه ده‌ست بگه‌ریت به‌وه‌ی له قورن و سونه‌دا هاتوه، ئه‌گه‌ر قسه‌ی هاو‌لێکی تر هه‌بیئت که پینچه‌وانه‌ی بیئت ئه‌وا ده‌بیئت په‌سه‌ندتر پینان هه‌لبێژدریت، لقه‌وله تعالی: {فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا} [النساء: 59]. چونکه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا} واته: (خۆ ئه‌گه‌ر له شتییدا بوو به‌کێشه‌تان ده‌ریاره‌ی حوکه‌ی خوایی، ئه‌وه ئه‌و کێشه‌یه بگه‌ر ئه‌وه بو لای خواو پینغه‌مه‌رمه‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) (که قورن و سونه‌ت ده‌گه‌یه‌نیئت)، ئه‌گه‌ر ئیوه باوه‌رتان به‌خواو به‌رۆژی قیامه‌ت هه‌یه، (ره‌فتارکردنتان) به‌و شیوه‌یه چاکترین و جوانترین سه‌رچاوه‌یه بو چاره‌سه‌ری کێشه‌کانتان) [النساء: 59].

و ئه‌مه‌ په‌یام و نامیلکه‌یه‌کی پوخته له‌وه‌ی پینویسته بزانییت له جۆری ئه‌و خوینانه و حوکه‌کانیان، و له‌م به‌شانه پیکه‌هاتوه:

- به‌شی یه‌که‌م: مانای سووری مانگانه -حه‌یز- و حیکمه‌تی.

- به‌شی دووهم: کات و ماوه‌ی سووری مانگانه.

- به‌شی سێهه‌م: گۆربنی نااسایی له سووری مانگانه.

- به‌شی چوارهم: حوکه‌کانی سووری مانگانه.

- به‌شی پینجه‌م: ئیستیحازه و حوکه‌کانی.

- به‌شی شه‌شه‌م: زمیستانی -نیفاس- و حوکه‌کانی.

- به‌شی هه‌هه‌م: به‌کاره‌یانی ئه‌و شتانه‌ی ده‌بینه رێگر له روودانی سووری مانگانه یان هینانی، و ئه‌و شتانه‌ی ده‌بینه رێگر له سه‌کیربوون یان له‌باردنی سک.

*

به‌شی یه‌که‌م: مانای سووری مانگانه -حه‌یز- و حیکمه‌تی.

و شه‌ی (حه‌یز) له‌زمانی سه‌رمه‌یدا ؛ به‌مانای له‌به‌ررۆشستن و چۆران دیت.

وله شه‌رمه‌ته‌دا: خوینیکه تووشی نافرەتان ده‌بیئت به‌وه‌ی سروشتیانه‌وه به‌بی هیچ هوکارتیک له ماوه‌یه‌کی دیاریکراوا، خوینیکی سروشتیه و به‌وه‌ی نه‌خۆشی و برین و کهوتن و مندالبوونه‌وه نیه، و له‌به‌رئه‌وه‌ی خوینیکی سروشتیه بۆیه جیاوازه به‌پێی حال و ژینگه و که‌شه‌وه‌ی نافرته‌که؛ بۆیه نافرەتان تێیدا به‌روونی جیاوازن.

و حیکمه‌ت سه‌بارت به سووری مانگانه‌ی نافرەتان ئه‌وه‌یه: کاتییک مندال له سکی دایکیدا ناتوانییت خواردن بخوات به ئه‌و خواردنه‌ی له ده‌رمه‌ی سکی دایکی ده‌خورییت، ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌ی به‌رممته‌ترین به‌رامبه‌ری ناتوانن خوراک بگه‌یه‌نن پێی، بۆیه خوای گه‌وره -سبحانه و تعالی- هه‌ندیک ده‌رداوی خوینی له نافرەتا داناهه بۆئه‌وه‌ی به‌هۆیه‌وه منداله‌که خوراک و ده‌بگرییت له سکی دایکی بی ئه‌وه‌ی پینویستی به خواردن و هه‌رسکردن هه‌بیئت، بۆیه خوینی سووری مانگانه‌ی نافرەتان له رێگه‌ی ناوکی دایکه‌وه ده‌چینه نیو ده‌ماره‌کانی کۆرپه‌له‌که و خوراک و ده‌گریت، پاک و بی‌گه‌ردی بو پهرودگار باشترین خولقیته‌ر.

ئه‌مه حیکمه‌ته له‌م سووری مانگانه‌یه؛ بۆیه ئه‌گه‌ر نافرەت سه‌کیر بیئت ئه‌وا سووری مانگانه‌ی ده‌چریت، و تووشی حه‌یز نا‌بیئت مه‌گه‌ر به نادری نه‌بیئت، و هه‌روه‌ها ئه‌و نافرەتانه‌ی شیر ده‌ده‌ن که‌مه‌کیان تووشی سووری مانگانه ده‌بن به‌تایبه‌ت له‌سه‌رمه‌ی ماوه‌ی شیر پیندانا.

*

به‌شی دووهم: کات و ماوه‌ی سووری مانگانه.

له‌م به‌شه‌دا باسی دوو خال ده‌که‌ین:

یه‌که‌م: ئه‌و ته‌مه‌نه‌ی نافرەت تێیدا تووشی سووری مانگانه ده‌بیئت.

دووهم: ماوه‌ی سووری مانگانه.

خالی یه‌که‌م: ئه‌و ساله‌ی که تێیدا زۆربه‌ی نافرەت تووشی سووری مانگانه ده‌بیئت له‌تیوان ته‌مه‌نی دوانزه بو پینجا سالییه، و له‌وه‌یه نافرەت پینش ئه‌م ته‌مه‌نه یان له‌پاشی تووشی سووری مانگانه بیئت به‌پێی حال و ژینگه و که‌شه‌وه‌ی که‌ی.

که روون بوویمه بههیزی ئه رایه دلنیت: کهترین وزوترین ماوه نیه بو سووری مانگانه، وراي پهسهنده ویزانه هر شتیک نافرمت بیبیت له خوینی سروشتی که هوکاریکی نعبیت وکو برین وشتی تر ئهوا خوینی سووری مانگانه بهی دیاریکردنی ماویهیک یان تمههتیک مهگس بهردوم لهگهل نافرتمکه بیت و نهچریت یان ماویهیک کم بهچریت وکو روژیک یان دووان له مانگدا، له حالتهدا خوینی نیستیحازمه، -ان شاء الله تعالی- خوینی نیستیحازه روون دهکینهوه لهگهل باسکردنی حوکمهکانی.

شیخی نیسلام نبین تمیمه دلنیت: وبنچینه له ههمو شتیک له نافرتمهوه دهردهجیت له مندالانیهوه ؛ سووری مانگانه به هتاوهکو بهلگهیک هه بیت لهسهر ئهوهی خوینی نیستیحازمه. وههروهها دلنیت: هر خوینیک له نافرتمهکه دهرجیت ئهوا خوینی سووری مانگانه به مهگس بز انریت خوینی دهماره یان برینه. وئهم رایه پهسهنده لهروانگهی بهلگهوه وههروهها نزیکنرینه له تیگهشتنی راست، وکارپیکردنی ئاسانه بهیهرورد لهگهل رای ئهوانه ی ماوهکه دیاری دهکن، بویه لهپیشتره بو قبولکردن چونکه بهینی روچی ئابنی نیسلام وبنچینه که بهیتهی لهروانگهی ئاسانکار یهوه، قال الله تعالی: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ [الحج: 78]، خوی گهوه دهفهر مویت: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ واته: (و له نابن و بهرنامه کهیدا هیچ جوړه شتیک ناروهو قورس و گرانی لهسهر دانناون (که نه توان ننجامی بدن)) [الحج: 78]، پیغه بهیهر -صلی الله علیه وسلم- دهفهر مویت: «دینداری ئاسانه، هر که سینک دینداری (نابنداری) لهسهر خوی گران بکات و به زیاده روی و زور به توندی بیگریت؛ ئهوا ئاینه که کوئی پندهدا؛ جا بویه ریگای راست -مامناوند- بگرن (ئهگس همه ناتوان بکن ئهوا) شتیک نزیک لیوهی ننجام بدن و موژدمتان لبیت» [رواه البخاری]. وروشتی پیغه بهیهر -صلی الله علیه وسلم- وایوه: «ئهگس بژاردهی پبندرایه لغیوان دوو شت ئهوا ئاسانه که یانی هله دمیژارد ئهگس گوناھی تیدا نه بوایه».

سووری مانگانه ی نافرمتی سکیر:

زوړجار ئهگس نافرمت سکیر بیت ؛ خوینی سووری مانگانه ی دهچریت، نیمام نه محمد -رحمتهی خوی لبیت- دلنیت: «نافرمتان دمران سکیرن بههوی پچرانی خوینمه -خوینی سووری مانگانه-»، ئهگس نافرمتی سکیر خوینی بینی پیش ئهوهی منداله کهی بیت به روژیک یان دووان و نازاری -گرژیونی مندالانی- لهگهلدا بیت ئهوا خوینی زهستانیه، وئهگس پیش مندالبون بیت به ماویهیک زور یان به ماویهیک کم به لام نازاری -گرژیونی مندالانی- لهگهلدا نعبیت ئهوا نهمه خوینی زهستانی نیه، به لام نایا سووری مانگانه به که حوکمهکانی سووری مانگانه بیگریتمهوه یان خوینیک یوچمهله حوکمهکانی سووری مانگانه نایگریتمهوه؟

لهم بابتهدا ناکوکی ههیه لغیوان زانایان، وراي دروست ئهوهیه خوینی سووری مانگانه به ئهگس زور جار تووشی بیت لهماوهی عادهی ئاسایی خوی؛ چونکه بنچینه لهوهی تووشی نافرمت ده بیت له خوین ئهوهیه خوینی سووری مانگانه به؛ ئهگس هوکاریک نعبیت ریگری بکات لهوهی خوینی سووری مانگانه بیت.

وئهمه مزه ههیی نیمام مالیک و شافیعیه، وههروهها بژاردهی شیخی نیسلام نبین تمیمه به له (الاختیارات: ل30) دلنیت: و بهیهقی ئهم رایه دهگنریتمهوه له نه محمدمهوه، بهلکو گهراوتمهوه بو سهر ئهم رایه پاش ئهوهی لهسهر رایهکی تر بوو).

بویه ئه حوکمانه بهیوهستن به سووری مانگانه ی نافرمتی سکیر مهوه ؛ که پهیوهیسته به سووری مانگانه ی ئهوانه ی سکیر نبین، مهگس له دوو مهسلهدا نعبیت:

مهسله ی یهکم: ته لاقدان، حرامه ته لاقی نافرمتیک بدریت که سکیر نیه لهماوهی سووری مانگانه ی ئهگس لهوانه بیت چاوه ری عیده دهکن، به لام ته لاقدانی نافرمتی سکیر حرام نیه؛ چونکه ته لاقدانی نافرمتیک لهکاتی سووری مانگانه که سکیر نعبیت ؛ پیچمهوانه ی نهم نایتمه به که خوی گهوره دهفهر مویت: ﴿فَطْلَقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ [الطلاق: 1]، ﴿فَطْلَقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ واته: (له کاتی دیاری کراوایندا ته لاقیان بدن (که بریتیه له کاتی که نافرمت له عادهی مانگانه پاک بوتمه)) [الطلاق: 1]. به لام ته لاقدانی نافرمتی سکیر لهکاتی سووری مانگانه پیچمهوانه ی نهم نایتمه نیه؛ چونکه هر که سینک نافرمتی سکیر ته لاق بدات ئهگس تووشی سووری مانگانه هاتبیت یان نا ئهوا ته لاقی داوه بهر چاوه کردنی عیده کهی -عیدهی نافرمتی سکیر بریتیه له مندالبونی-؛ بویه حرام نیه ته لاقی نافرمتی سکیر بدات پاش جووتیون لهگهل ؛ به پیچمهوانه ی نافرمتی تر.

مهسله ی دووم: سووری مانگانه ی نافرمتی سکیر نامازه نیه بو تهوا بوونی عیده کهی، به پیچمهوانه ی حمیزی نافرمتی تر؛ چونکه عیده ی نافرمتی سکیر تهوا نابیت مهگس پاش ئهوهی منداله کهی ده بیت، ئهگس تووشی سووری مانگانه هاتبیت یان نالقوله تعالی: ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ [الطلاق: 4]. خوی گهوره دهفهر مویت: ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ واته: (ئهو نافرمتان ه که سکیران ههیه ماوه که یان ئهوهنده مه تا سکمهکیان دادنن) [الطلاق: 4].

*

- بهشی سپیهم: گوړانکاری نا ناسایی له سووری مانگانه.

ئهو گوړانه ناساییانه له سووری مانگانه رووده دن، چهند جوړیکن:

جوړی یهکم: زیاد بوون وکه بوونی روژمکانی سووری مانگانه، وکو ئهوهی سووری مانگانه ی شش روژ بیت، به لام خوین بهردوم ده بیت هتاوه کو حمت، یان حومت روژ بیت به لام لهروژی شهشمه پاک بیتمهوه.

جوړی دووم: پیشکومتن یان دواکهوتنی سووری مانگانه، وکو ئهوهی سووری مانگانه کهی له کوتایی مانگ بیت به لام له سهرمتای مانگدا تووشی ده بیت، یان سووری مانگانه کهی لهسهرمتای مانگ بیت به لام له کوتاییه کهی تووشی ده بیت.

وزانایان ناکوکن له حوکمدان لهسهر نهم دوو جوړه وراي دروست ئهوهیه هر که کاتیک نافرمت خوینی بینی ئهوا خوینی سووری مانگانه به، وههرو کاتیک پاک بوویمه لینی ئهوا پاکه، ئهگس ژماره ی روژمکانی سووری مانگانه ی زیاتر یان که متر بیت، و پیشکومتن یان دواکهویت، و پیشتر باسی بهلگهکان کرا لهسهر نهم مهسله به، چونکه شه ریعت حوکمهکانی سووری مانگانه بهستووتمهوه به بوونی سووری مانگانه.

وئهمه مزه ههیی نیمامی شافیعی، و بژاردهی شیخی نیسلام نبین تمیمه به، و نبین قودامه دانهری کتبی (المغنی) نهم رایه به بههزیترین دانوه و سهری خستووه، و دلنیت: (ئهگس ماوهی سووری مانگانه بهو پییه بی که مزه هب دیاریکردوه -دیاره مهیستی مزه ههیی حنبلیه چونکه دانهر خوی حنبلیه- ئهوا پیغه بهیهر -صلی الله علیه وسلم- روونی دهکردهوه بو نومه تمکهی وههرو گیز روونکر دنهوهی وا کرنکی دوانده خست؛ چونکه دواختنی روونکر دنهوهی پیویست لهکاتی خویدا ؛ ریگه پندراو نیه، و خیزانهکانی وههرو نافرمتان پیویستیان به روونکر دنهوهی لهسهر نهم بابته له ههمو کاتیک، وههرو گیز بیناگا نه بووه له روونکر دنهوهی، وله ئهوه نهارتوه -صلی الله علیه وسلم- که هیچ شتیک باسکردنیت سهارمت به -ماوهی- سووری مانگانه مهگس دهرهقی به نافرمتی نیسحازمدار نعبیت).

جوړی سپیهم: زهرداو و لیلو، بهشویه یک خوینه که ده بیت زهردی لهگهلدا به وکو برین یان تیکهله و لیلوه له نایان زهرد و ررش، نهمه ئهگس لهکاتی سووری مانگانه بیت یان لهگهل بیت پیش پاکبوونمهوه ئهوا سووری مانگانه به بویه حوکمهکانی سووری مانگانه ی بهسهردا جیهه جی ده بیت، وئهمه له پاش پاکبوونمهوه بیت ئهوا سووری مانگانه نیه؛ له دایکی عتمیهوه، نوسهیهی کچی حاریسی ئهساریهوه -رهزای خوی لبیت- دلنیت:

«دستورمان و ابو له پاش پاکبونهوه له بینوژی: لیلانو وزهرداومان به هیچ دانهدنا». [رواه ابو داود بسند صحیح]، وهرهوهها [البخاری] دهیگریتنهوه بهی باسکردنی دستهواژهی: (لهپاش پاکبونهوه)، بهلام ناونیشانی بابتهکه بهم شیومه: (بابتهی زرداو و لیلانو له روژانی تر جگه لهروژانی سوری مانگانه: باب الصفرة والكدرة في غير أيام الحيض). نبین ههجه له شیکردنهوهی سهحیحی بوخاری بناوی (فتح الباری) دهلیت: «نهمهی ووت بو کوزکردنهوه لهعنوان فهرمودهی عانیسه که پینشر هینای: (هتاوهکو پارچه سپیهکه دهینیت)، وهرهوهها فهرمودهی (نوم عهتیه) که لهم بابتهدا باسکراوه، و فهرمودهکی عانیسه لهو روانگهوهیه نهگه زرداو و لیلانو بیینی لهروژمکانی سوری مانگانه، بهلام نهگه له روژمکانی تر بیینی نهوا فهرمودهکی نوم عهتیه رمچارو دکریت». و فهرمودهکی عانیسه که ناماژهی بوی کردوه لهوانهیه که بوخاری به موعلهقی هیناویتهی (موعلهقی واته گرانهوهیهکه که لهسهرمتای زنجیرهی گبرهرومکاندا کهسینک بیان زیاتر باس نهکراون له گبرهوانی فهرمودهکه) پیش نهوهی باسی نهم بهشه بکات، نافرمتان هندیک شتیان بو عانیسه دنارد وکو پارچه پهموویهکه که زهردی لهگهلهدا بوو نهوهی بزانتن شوینهاری حمیز ماوه، نهویش دهیوت: «پهله مهکن هتاوهکو پارچه سپیهکه دهین». وپارچه سپیهکه ناویکی سپیه که له مندالانی نافرتهوه دهردهچیت لهکاتی پچرانی سوری مانگانه.

جوری چوارهم: خوین هاتن وسوری مانگانهی ناسایی: بهشیویهکه روژیک خوین بیینیت روژمهکی پاشتر پاکتی بیینیت، وبهم شیویه نهمه دوو حالتهی هیه:

حالهتی یکه: نهمه بهردهوام بیت لهگهله نافرمت لههموو کاتیک، نهمه خوینی نیستیحازه (نیستیحازه: نهو خوینهیه که توشی هندیک نافرمت دهیت وله پاش تهواو بوونی کاتی سووری مانگانهوه -کاتی حمیزوه- هر بهردهوام دهردهچیت، وانا هیچ پهیوهندییهکی نییه به سووری مانگانهوه) و به خوینی نیستیحازه دهنریت وحوکهکانی نیستیحازه دهیگریتنهوه.

حالهتی دووم: لهگهله نافرمت بهردهوام نهیت، بهکو هندیک کات توشی بیت، وکاتی پاکبونهوهی ههیت، زانایان ناکوکن لهبارهی نهم پاکبونهوهیه، نایا به پاکبونهوه دهنریت یان حوکهکانی سوری مانگانهی بهسهردا جیهجهی دهیت؟

له راستترین دوو رای مزههیی شافیهی نهوهیه که حوکهکانی سوری مانگانهی بهسهردا جیهجهی دهیت، بویه به سوری مانگانه دهنریت، ونهمیش بزاردی شیخی نیسلام نبین تهیمیه، ودانهی کتیبی (الفائق)، ومزههیی نهی حنیفهیه، ونهم قسهیه بنیات نراوه لهسهر نهوهی لهراستیدا پارچه سپیهکه لهم ماوهیدا نابینیت؛ چونکه نهگه به پاکبونهوه دابنریت نهوا ماوهکی پیشی به سوری مانگانه دهنریت، وماوهی پاشی به سوری مانگانه دهنریت، وهیچ کهسینک نهم قسهی نهوتوه، نهگهله ماوهی سوری مانگانه به پینچ روژ تهواو دهیوت؛ چونکه نهگه به ماوهی پاکبونهوه دابنریت نهوا نهمه به قورسی و نارمهتی دهنریت چونکه دهیت خوی بشوات ههموو دوو روژ جاریک، ولابردنی نارمهتی وبارگرانی رهچاوکراوه لهم شریعتهدا والحمد لله.

و لهبناوبانگترین رای مزههیی حنیلهی نهوهیه هاتی خوین سوری مانگانهیه وپچرانی پاکبونهوهیه مهگه بهکو همدوویان زیاتر بیت له زورترین روژمکانی سوری مانگانه، بویه نهو روژه زیادانه به خوینی نیستیحازه دهنریت.

ودانهی کتیبی (المغنی) دهلیت: «نهو ماوهیهی که تیدا هاتی خوین دهمستتت کستر بیت له روژیک، نابیت نهمه به پاکبونهوه دابنریت، ههرهوهو باسمان کرد له گرانهوه سهبارمت به زمیستانی که ناو نادریتنهوه بو وستانی خوین له کستر له روژیک ونهمیش راستترینه -ان شاء الله- چونکه خوین جاری وا هیه دینت و جاری وا هیه دهچریت، و واجب کردنی خوشوردن لهسهر نهو کهسهی کاتر میزیک پاکه وکاتر میزیک تر پاک نییه ویوه شیویه؛ نهمه بارگرانی و نارمهتیه ودهیت دور بخریتنهوه؛ لقوله تعالی: ﴿وَمَا جَعَلْ عَلَيْنَكُم فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ [الحج: 78]، چونکه خوی گهره دهنریت: ﴿وَمَا جَعَلْ عَلَيْنَكُم فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ واته: (ونهو زاته بو نهوه هلی بزاردون و له ناین و بهرنامهکهیدا هیچ جوړه شتیکی نارواو قورس و گرانی لهسهر دانمانون (که نهوانن نهجامی بدن)) [الحج: 78]، دهلیت: بویه پچرانی خوین کستر له روژیک به پاکبونهوه دانانریت مهگه شتیک ههیت که ناماژهی بو بکات وکو نهوهی پچرانی له کوتایی ماوهی سوری مانگانهی بیت یان پارچه سپیهکه بیینیت.»

بویه قسهی نبین قودامه (دانهی کتیبی -المغنی-) به وتهیهکی مامانوند دهنریت لهنیوان همدوو وتهکه، وخوی گهره زانانتره به پهسندترینان. جوری پینچم: وشکبونهوه: کاتیکه که نافرمت شوینهاری خوین نابینیت وتهها ههست بهتری دهکات، نهمه نهگه لهکاتی سوری مانگانه بیت یان لهگهله بیت پیش پاکبونهوه نهوا نهمه به سوری مانگانه دهنریت، ونهگه لهپاش سوری مانگانه بیت؛ نهوا به سوری مانگانه دانانریت؛ چونکه حالتهکهی دهیت وکو زرداو و لیلانو ماملهی لهگهله بکریت، ونهمه حوکهکهیهتی.

بهشی چوارهم: حوکهکانی سوری مانگانه -حهیز-

سوری مانگانه حوکهی زوری هیه زیاتره له بیست حوکه ونیمه لیرهدا نهوانیمان باس دهکین که زور پیوسته: یکه: نوژی کردن: حهرا لهسهر نافرمتی حمیزدار نوژی بکات (نوژی فهرز وسونهت)، و نوژی کردنی دروست نیه، وهرهوهها نوژی کردن لهسهری واجب نیه مهگه به پاکبونهوه بگاته کاتی نوژمهکه هیندهی ماوهی نهجامدانی رکاتیک، بویه لهم حالتهدا واجب نوژمهکی بکات، نهگه لهسهرمتای یان کوتایی کاتی نوژمهکه بیت.

نمونه لهسهر نهم حالته: نافرمتیک توشی سوری مانگانه بووه لهپاش خور ناوا بوون هیندهی ماوهی کردنی رکاتیک بویه واجب لهسهری نهگه پاکبونهوه؛ نوژی مهغریب قهزا بکاتهوه چونکه گهیشتوه به کاتی نوژمهکه هیندهی ماوهی کردنی رکاتیک پیش نهوهی توشی سوری مانگانه بیت.

نمونهکی تر: نافرمتیک پاکبونهوه له سوری مانگانه پیش نهوهی خور دهرچیت هیندهی ماوهی کردنی رکاتیک بویه واجب لهسهری نهگه پاکبونهوه؛ نوژی بهیانی قهزا بکاتهوه چونکه گهیشت به کاتی نوژمهکه هیندهی ماوهیه که دهکرتیت رکاتیک تیدا نهجامداریت. بهلام نهگه نافرمتی حمیزدار گهیشت بهکاتی نوژمهکه ماوهیه که ناکرتیت رکاتیک کاملی تیدا نهجام بدریت، وکو نهوهی توشی سوری مانگانه بیت له نمونهی یکه لهپاش خور ناوا بوون به ساتیک زور کم یان پاک بیتنهوه له نمونهی دووم پیش نهوهی خور دهرچیت به ساتیک زور کم، نوژی کردن لهسهری واجب نیه، چونکه پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- دهنریت: «هرکهسینک بگات بهنهجامدانی- رکاتیک له نوژ نهوا گهیشتوه -بهنهجامدانی- نوژمهکه -لهکاتی خویدا-» [متفق علیه]. بویه له واتای فهرمودهکه نهوهیه هرکهسینک بگات بهماوهیه که کستر بیت بو کردنی رکاتیک نهوا لهراستیدا نهگهیشتوه بهکاتی نوژمهکه.

ونهگه گهیشت به ماوهی کردنی رکاتیک له کاتی نوژی عهسر نایا واجب لهسهری نوژی نوهرو لهگهله عهسر بکات، یان ونهگه گهیشت به ماوهی کردنی رکاتیک له کاتی نوژی عیسا نایا واجب لهسهری نوژی مهغریب لهگهله عیسا بکات؟

لهم بابتهدا ناکوکی هیه لهنیوان زانایان، ورای دروست نهوهیه واجب نیه لهسهری جگه لهو نوژه نهیت که گهیشتوه به کاتهکهی، نهویش له نمونهکهیدا بریتین له نوژمهکانی عهسر و عیسا بهتهنها؛ چونکه پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- دهنریت: «هرکهسینک بگات بهنهجامدانی-

رکاتیک له نوږزی عسر پېش نهوهی خور ناوا بیت نهوا گمیشتووه بهکاتی نهجامدانی- نوږزی عسر-» [متفق علیه]، پیغمبر صلی الله علیه وسلم- نهغهرمو: گمیشتووه به نهجامدانی نوږزکاتی نیومرو و عسر. وباسی نهوهی نمکرد که کردنی نوږزی نیومرو واجبه لیسری، و بچینه برینیه لهوهی لیسری نیه، ونمه مزههبی نهی حنیفه ومالیکه دانهری کتبی « شرح المهذب » له نهجو حنیفه ومالکه وه گیزاویتموه بهلام سبامت به زیکر و تسبیح -وتنی: سبحان الله- و تکبیر -وتنی: الله اکبر- و تهحمید -وتنی: الحمد لله- و ناوهینانی خوی گوره لیسر خواردن -وتنی: بسم الله-، و خویندنهوهی فرموده و فیه و نزا و نایمن کردن لیسر نزا ؛ حرام نیه نمانه بکات، چونکه له هر دوو سهیح و سرحاوهی تریش هاتوه له عانیشهوه -مرزای خوی لبینت- دلنیت: « پیغمبر خوی خدا -صلی الله علیه وسلم- له باوشم پالی دمايهوه، و قورناتی د خویند لهکاتیکدا حمیزدار بووم».

له نوم عتیبه نوسهیهی نهساریمونه -مرزای خوی لبینت- دلنیت که گوئی له پیغمبر صلی الله علیه وسلم- بوو که دهغهرمو: «کچه گمنجهکان ونه کچانمش که له مالهن دربیچن لهمال بو نهجامدانی نوږزی دوو جهژنهکه- بو نهوهی نامادهی خیر و نزا ای نیمانداران بن ونهوانهی که توشی سووری مانگانه بوون له شوینی نوږزکردنی مسولمانان -موسهلا- نزیک نهبنهوه».

بهلام نهگر نافرمتی حمیزدار لهنفسی خویدا قورن بخوینت نهگر بهچاوسهیری بکات و بدل بیری لبیکاتهوه بهی نهوهی بیخوینت به زوبان نهوا نهه ناساییه ومکو نهوهی قورناتیک له پیشی دابنریت یان پارچیهیک که قورناتی لیسر نوسرابینت و نایهتکاتی لیسر بخوینتونه لهملیهوه. نهوهی له شرحی (المهذب) دلنیت: (ریگهپندراوه بهی ناکوکی). بهلام نهگر به زمان بخوینتونه نهوا رای زورینهی زانایان نهوهی که نهه قدهغیه و جانیز نیه، بهلام (بوخاری و نبین جهریری تبسری و نبین موزیر) دلنیت: نهه ریگهپندراوه له مالیک و شافیعیش گیزاوتونهوه له رای پیشوویان؛ له نهوانهوه دهیگزیتونهوه له (فتح الباری)، و هر وهه نایمائی بوخاری به موعلقی دهیگزیتونهوه له نیرا هیمی نهخهغیهوه که دلنیت: ناساییه -نافرمتی حمیزدار- نایمتیک بخوینتونهوه.

له (مجموع الفتاوی) شیخی نیسلام نبین تهیمیه دلنیت: «ریگرتن له نافرمت له خویندنهوهی قورناتیک هیچ شتیکی لیسر نههاتوهوه له سونهدا و بچینهی نیه، و کاتیک دهغهرموینت: (حمیزدار و لهشگران هیچ قورناتیک نهخوینت) نههوه فرمودهیهکی لاوازه به پهکدنگی زانایانی فرمودهمناس، و نافرمتان لیسر دمی پیغمبر صلی الله علیه وسلم- توشی سووری مانگانه دهیون ونهگر خویندنهوهی قورناتیک لیسریان حرام بووايه ومکو نوږز نهوا پیغمبر صلی الله علیه وسلم- روونی دهکردهوه بو نومهتهکهی و دایکاتی نیمانداران روونیان دهکردهوه و بو خلیکی باسیان دهکرده، و کاتیک هیچ پهکیک له پیغمبر صلی الله علیه وسلم- نهه نهگیزاوتونهوه لیسر نهه بایهته بویه نایبت حرام بگریت نهگرسچیش بز انریت که نهوهی لبینان نهکر دووه، ونهگر نهه لبیکر دینت نهگرسچیش سووری مانگانه زور بیت لیسر دمی نهوا بویه زانراوه که حرام نیه».

پاش نهوهی ناکوکی زانایانمان زانی لیسر نهه بایهته؛ پیوسته بز انین: باشتر وایه نافرمتی حمیزدار قورناتیک نهخوینت بهزمان و دهر برینهوه مهگر زور پیوست بیت ومکو نهوهی ماموستا بیت و پیوسته قوتاییهکان فیر بکات، یان لهکاتی تاقیرکنهوه بیت و فیرخواز دهینت قورناتیک بخوینت بو نهوهی تاقیرکنهوه یان هند هاوشیوهی نهه حالتهانه.

دووم: روژوگرتن: حرامه لیسر نافرمتی حمیزدار روژوو بگریت ؛ سونعت و فرز، بهلام واجبه نهوه روژانهی بههوی سووری مانگانهوه روژووی فرزی نهگرتوه ؛ دهینت قزایان بکاتهوه لهپاش رمزمان، بههوی فرموده عانیشه -مرزای خوی لبینت- که دلنیت: «نهوه توشمان دهجو -واتا: سووری مانگانه- فرمانمان پندمکرا به قزاکردنهوهی -گرتنهوهی- روژوو بهلام فرمانمان پندمکرا به قزاکردنهوهی نوږزکاتیک» متفق علیه.

ونهگر توشی سووری مانگانه بوو لهکاتی روژووگرتنید نهوا روژوومکهی بهتاله، نهگرسچیش ساتیکی کم بیت پیش خور ناوا بوون، و واجبه لیسری نهوه روژه بگریتهوه نهگر روژووی فرز بیت.

بهلام نهگر هسستی کرد بهوهی خوینی حمیز بانوا لاشعیدا دیت و دمچیت و دهر نهچوو پیش خور ناوا بوون نهوه روژوومکهی دروست تهواوه و بوچمل نهبوتمهوه بهی راسترین وتهی زانایان؛ چونکه نهوه خوینیه لهناو لاشعی مرؤفدایه هیچ حوکمیک لیسر نیه؛ و هر وهه پیغمبر صلی الله علیه وسلم- کاتیک پرساری لبیکرا سبامت بهوهی نافرمت دهینت لهخودا هر موکو پیاو: نایا خوشوردنی لیسره؟ فرمودی: «بملی، نهگر ناوی -معنی- بینی»، بویه حوکمکهی بهستهوه به بیینی معنی نهک بههاتن و چوونی لهلاشه، و بهههمن شیهوه خوینی سووری مانگانه هیچ حوکمیک لیسری جیگر نایبت مهگر پاش نهوهی دهر دهچیت.

ونهگر بهر بهیان دهر چوو و توشی سووری مانگانه هاتبو نهوا دروست نیه نهوه روژه روژوو بگریت نهگرسچیش پاش ساتیکی کم له دهر چوونی بهر بهیان پاک بیتهوه.

ونهگر پاک بیتهوه پیش دهر کوهنتی بهر بهیان و روژووی گرت ؛ نهوا روژوومکهی دروسته، نهگرسچیش دواي دهر کوهنتی بهر بهیان خوی بشوات، ومکو نهوه کسهی لهشگران نهگر نیهتی روژووگرتنی هینا لهکاتیکدا لهشگرانه و خوی نهشورد مهگر پاش دهر کوهنتی بهر بهیان نهینت نهوا روژوومکهی دروسته؛ بههوی فرموده عانیشهوه -مرزای خوی لبینت- که دلنیت: « پیغمبر صلی الله علیه وسلم- بهیانی بهسردا دههات و لهشگران بوو بههوی جووتیون نهک بههوی خوتن پاشان روژووی رهمزانی دگرگرت» متفق علیه.

حوکمی سیهیم: تواف کردن بهدوری که عیه: حرامه لیسر نافرمتی حمیزدار تواف بکات بهدوری که عیه، نایبت نه توافی فرز و نه توافی سونعت بکات، ونهگر بکات دروست نیه؛ چونکه کاتیک عانیشهوه توشی سووری مانگانه بوو پیغمبر صلی الله علیه وسلم- پیی فرمودی: «ههموو شتییک نهجام بده که حاجی نهجامی دهدات مهگر نهوه نهینت تواف مهکه بهدوری که عیه ههتاومکو پاک دهینتونهوه».

بهلام کردمهکانی تر ومکو سهعی -هاتن و چوون- لغتیوان سهفا ومسروه، و مهستان له عمرهفه، وشوه مانهوه له موزدلفه ومینا، و فریدانی بهردهکان و هر وهه دروشمهکانی تری حهج وعمره نمانه نهجامدانیان حرام نیه لیسر نافرمتی حمیزدار، بویه نهگر نافرمت تواف بکات بهپاکیهوه پاشان نهوا بیت له توافهکهی و راستهوخو توشی سووری مانگانه بیت، یان لهکاتی سهعی توشی بیت نهه ناساییه.

حوکمی چوارم: توافی مالناوایی -طواف الوداع- فرز نیه لیسر نافرمتی حمیزدار: نهگر دروشمهکانی تری حهج وعمرهوهی نهواو کرد و پاشان توشی سووری مانگانه بوو پیش نهوهی دهر بچیت بهر مو شارهکهی خوی و حمیزمهکهی بهردهوام بیت ههتاومکو دهر دهچیت، نهوا دهر وات بهی توافی مالناوایی؛ بههوی فرموده نبین عباس -مرزای خویان لبینت- که دلنیت: «فرمانکرا به خلیکی که تواف کردن بهدوری که عیه دوایین شت بیت که دهیکن، بهلام جگه له نافرمتی حمیزدار» [متفق علیه].

وسونعت نیه بو نافرمتی حمیزدار لهکاتی مالناوایی کردنی بیت بو لای دهر گای مزگهوتی حرام و نزا بکات؛ چونکه پیغمبر صلی الله علیه وسلم- فرماتی بهمه نهکر دووه بهلکو نهوهی هاتوه له پیغمبر صلی الله علیه وسلم- پیچونهی نههغه، له باسی سهغه -مرزای خوی لبینت- کاتیک توشی سووری مانگانه بوو پاش توافی نیفازه -طواف الإفاضة- پیغمبر صلی الله علیه وسلم- پیی فرمودی: «کهواته با بهرئ بکوهیت» [متفق علیه].

وسبارت به داواکردنی ماریی له نافرمتی حمیزدار ؛ ناساییه چونکه بنچینه هه لال بوونه، وهیچ بهلگهیه نیه له سه رینگر تن لئی، به لام چوونی هاوسره مهی بۆ لای له کاتیکیدا حمیزداره ؛ دهیبت باش لئی بکولدریتیهوه نهگهس دلنیا بیبت لهوهی جووت نابیت لهگهلی نهوا ناساییه، نهگهس نا نابیت بهتینها لهگهلی بهینیتیهوه ههتاومکو پاک دهینیتیهوه بۆ نهوهی تووشی حهرا مکر او نهیبت.

حوکهمی ههشتنه: نهو حوکمانهی پهیوستن بهژماردنی ماوهی چاوهروانی -عیده- بهسهراومهتیهوه به سووری مانگانه: نهگهس پهیاو خیزانهکهی ته لاق دا پاش نهوهی لهگهلی جووت بوو یان بهتینها لهگهلی ماویه ؛ نهوا واجبه ماوهی چاوهروانی سه سووری مانگانهی -حهزی- تهواو بیبت، نهگهس لهوانه بیبت که تووشی سووری مانگانه دهیبت، و سه کیر نهیبت لهقوله تعالی: ﴿وَالْمُطَلَّاتُ يَبْرُؤْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ [البقرة: 228]، چونکه خوی گهوره دهفهرمویت: ﴿وَالْمُطَلَّاتُ يَبْرُؤْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ واته: (ژناتی ته لاقدر او، دهیبت تا سه جار عادهتی مانگانه چاوهری بکهن و (شوونهکه نهوه)) [البقرة: 228]، واتا: سه سووری مانگانه -عاده- حمیز-، نهگهس سه کیر بوو نهوا ماوهی چاوهروانیهکهی بریتیه له دانانی سه کههی، نهگهس ماومه کورت یان دریز بیبت لهقوله تعالی: ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ [الطلاق: 4]، چونکه خوی گهوره دهفهرمویت: ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ واته: (نهو نافرمانهش که سه کیر ههیه ماوهکه یان نه مهدهیه تا سه کهه یان دادهنین) [الطلاق: 4]، نهگهس لهوانه نهیبت که تووشی سووری مانگانه دهیبت وهکو نهوهی تهمنی بچووک بیبت که هیشتا تووشی سووری مانگانه نهبووه یان بهتینه و چیر تووشی سووری مانگانه نابیت یان بههوی نهستهر گهریه مه مندالانی دهرهینراوه یان هۆکاری تر که دهینه هۆی نهوهی چیر تووشی سووری مانگانه نهیبت، نهوا لهم حالتهاندا ماوهی چاوهروانی سه مانگ دهیبت لهقوله تعالی: ﴿وَاللَّائِي يَيْسُنُّ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نَسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحْضُنَّ﴾ [الطلاق: 4]، چونکه خوی گهوره دهفهرمویت: ﴿وَاللَّائِي يَيْسُنُّ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نَسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحْضُنَّ﴾ واته: (نهو نافرمانهی که نانوید بوون له عادهتی مانگانه له هاوسره مکنان، نهوه سه مانگ چاوهری بکهن، ههروه ها نهوانهش که بههوی کهم تهمنیهوه هیشتا نهکو تونهته عادهوه، نهوانیش سه مانگ چاوهری بکهن) [الطلاق: 4]، نهگهس لهوانه بیبت که تووشی سووری مانگانه دهیبت به لام حمیز مهکی نهما بههوی هۆکاریکی زانراو وهکو نهخۆشی یان شیر پیدان نهوا له ماوهی چاوهروانی -عیده- دهینیتیهوه نهگهس چیش دریزه بکیشیت ههتاومکو سووری مانگانهکهی دهگهریتهوه باری ناسایی و بهم پنیه ماوهی چاوهروانیهکهی سه سبب دهکات، نهگهس هۆکار مهکه نهما وهکو نهوهی له نهخۆشیهکه چاک بیتهوه یان چیر شیر نهوات و سووری مانگانهکهی نهگهریتهوه بۆ باری ناسایی نهوا لهم حالتهاندا دهیبت ماوهی چاوهروانیهکهی سه لایکی کامل بیبت لهو کاتیهوه هۆکار مهکه نهماوه، نهمه رای دروسته، و بهی پی بنچینهکانی شهریعهته، نهگهس هۆکار مهکه نهما و سووری مانگانه نهگهریتهوه باری ناسایی وهکو نهو کهسهی که له سه هۆکاریکی نهزانراو سووری مانگانهی بوهستیت، نهگهس بهم شیویه بوو نهوا ماوهی چاوهروانیهکهی سه یک سالی کامل دهیبت ؛ نهو مانگ بۆ داپوشینی ماوهی نهگهس سه کیر بوون، و سه مانگ بۆ ماوهی چاوهروانیهکهی -عیده- کههی.

به لام نهگهس ته لاقدانهکه لهپاش گریهستی هاوسهگری بیبت و لهپیش بهریهکهوتن و بهتینها بوون بیبت لهگهلی نافرتهکه، نهمه ههچ ماویهکی چاوهروانی تیدا نیه، نه به سووری مانگانه و نه به ههچ شتیکی تر لهقوله تعالی: ﴿بِأَيِّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا﴾ [الأحزاب: 49]، چونکه خوی گهوره دهفهرمویت: ﴿بِأَيِّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا﴾ واته: (نهو نهو کهسهانی باهرتان هیناوه نهگهس نافرمانی نهماندارانتان مارمکرد، لهموودوا جیابوونهوه ته لاقدران پیش نهوهی بچه لایان، نهوه ههچ (عهده) و ماویهکیان ناوی تا حیسایی بۆ بکهن و (ماوهی چاوهروانی ناوی بۆ نهوهی شوو بکات به پهکیکی تر)) [الأحزاب: 49].

حوکهمی نۆیهه: حوکمان سهبارت بهلنایی له سه کیر نهبوون، واتا: نافرتهکه سه کیر نیه، و نهمه پیویسته ههراکاتیک پیویست بوو بهسهلینریت که نافرتهکه سه کیر نیه، و نهمه چهند مهسهلهیهک دهگریتهوه: لهوانهش: نهگهس کهسهیک بریت و خیزانهکهی لهپاشی جهینشیتیت مندالهکهی سهکی دهیبت میراگر، لهکاتیکیدا نافرتهکه شوی بهپیویکی تر کردیبت، نهوا نابیت پهیاوهکه نهکی بیتهوه ههتاومکو تووشی سووری مانگانه دهیبت، یان پهکلا دهیبتیهوه که سه کیر، نهگهس روون بوویهوه که سه کیر نهوا حوکمی بۆ دهریت بهوهی میراگره چونکه حوکمان داوه بهوهی بوونی ههبووه لهکاتیک که خاوهن میراتهکه مردووه، و نهگهس نافرتهکه تووشی سووری مانگانه بوو و سه کیر نهبوو نهوا حوکم دهریت لهسه نهوهی مندالانی ههچی تیدا نیه بۆیه مندالی نیه و میرات و هرگرتنیش بوونی نیه لیزدا.

حوکهمی دهیهه: واجبیتی خۆشوردن -غوسل کردن-: واجبه لهسه نافرمتی حمیزدار نهگهس پاک بوویهوه ؛ ههموو لاشه شوات ؛ چونکه پیغهسه به سه صلی الله علیه وسلم- به فاتیمه کیچی نهکی حوبهیشی ووت: «نهگهس سووری مانگانه تووشت بوو واز له نویز کردن بهینه، و نهگهس نهما خۆت بشۆ و نویز بکه» [رواه البخاری].

وکهستین واجب له خۆشوردندا بریتیه لهوهی ناو ههموو لاشه بگریتهوه تهناهت ژیر مویش، و باشت وایه لهسه نهو سهیفته بیبت که له فهرووددا هاتوه: «نهسمانی کیچی شهکهل پرسپاری له پیغهسه به سه صلی الله علیه وسلم- کرد سهبارت به خۆشوردن لهسووری مانگانه، پیغهسه به سه صلی الله علیه وسلم- فهرووی: «نافرتهکه که له سووری مانگانه پاک بووتهوه- ناو- سه کیر- به سیدر دهکات و بهچاکی خۆی پی دشوات، پاشان ناو دهکاته سه سهری و بهچاکی وتوندی پهجهکان دههینیتیه نۆ قزی، ههتاومکو ناو دهکاته بنی قزی، پاشان ناو دهکاته سه سهری، پاشان پارچه قوماشیک دهبات که سهکی لهسهه -ودامینی- پی پاک دهکاتهوه»، نهما دهلیت: چۆن پاکی دهکاتهوه؟ فهرووی: «سهبحان الله!»، عانیسه پی ووت: «شوینی دهرچوونی خۆینهکه پاک دهکاتهوه». [رواه مسلم].

وکردنهوهی پهکی قز واجب نیه مهگهس زور توند بهستینی، بهشیوهیهک بهتر سه لهوهی ناو نهگات به رهگی قزی؛ چونکه له سهحیحی [مسلم]دا هاتوه له نوم سهلهسهوه -رهزای خوی لیبیت- که پرسپاری له پیغهسه به سه صلی الله علیه وسلم- کرد ووتی: من نافرمتیک توند قزم دهسهستهوه ، نایا ههلیبوه شینهوه بۆ خۆشوردن له لهشگرانی؟ وله گهرا نهویهکا: -بۆ خۆشوردن- له سووری مانگانه وله لهشگرانی؟ نهویش فهرووی: «نهخیز، تهنها بهسه که سه مشت ناو بکهیت بهسه سهرتدا پاشان ناو بهینیت بهسه ههموو لاشهتا و پاک دهیبتیهوه».

نهگهس نافرمتی حمیزدار پاک بوویهوه لهکاتی نویز نهوا واجبه لهسهی دهستهجهی خۆی شوات بۆ نهوهی بگات بهکاتی نهجهماندانی نویز لهکاتی خۆی، نهگهس له سهفهس بوو و ناو نهوو یان هینه ناوی پیوو ترسا لهههکار هینانی بۆ خۆشوردن تووشی زیان بیبت، یان نهخۆش بوو و ناو گهیشتن به لاشه زیانی لیبیت نهوا لهم حالتهاندا تهیهموم دهکات لهجیاتی خۆشوردن ههتاومکو ریکره که نامینیت پاشان خۆی دشوات.

وههندیک نافرمت لهکاتی نویز پاک دهیبتیهوه، و خۆشوردنی دوا دهکات بۆ کاتیک تر و دهلیت: ناتوانیت به تهواوی خۆی شوات لهم کاتهدا، به لام نهمه بیانو و بهلگه نیه؛ چونکه دهتوانیت کهستین شت که واجبه جیههینی بگات له خۆشوردندا و نویز مهکی بگات لهکاتی خۆیدا، پاشان لهکاتیک تر دهتوانیت به تهواوی خۆی شوات.

*

بهشی پینجهه: نیستیحازه و حوکمهکانی

نیستیحازه: بریتیه له بهردموام هاتنی خوین له نافرمت بهشیویهک هرگیز ناپچریت یان ماویهکی کهم دپچریت وکو روژیک یان دووان له مانگدا. بهلگه لاسر حالمتی یهکم: که خوینمهکه هرگیز ناپچریت ئهویه که له سهحیحی بوخاریدا هاتوو له عانیسهوه -هرزای خوی لیبیت- دملیت: «فاتیمه کیچی ئهیی حوبهیش به پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم-ی ووت: ئهیی پیغمبهری خودا من پاک نابمهوه. وه گیز انهویهکدا: تووشی نیستیحازه دهم وپاک نابمهوه».

وبهلگه لاسر حالمتی دووم: که خوینمهکه بو ماویهکی کهم دپچریت، فرمودهیی حمنه کیچی جهش که هات بو لای پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- ووتی: «ئهی پیغمبهری خودا من تووشی -خوینی- نیستیحازهی زور و توند دهم» [ههتا کوتای پیغمبهری خودا من پاک نابمهوه.. رواه احمد و أبو داود و الترمذی و صححه، و نقل عن الإمام أحمد تصحیحه، و عن البخاری تحسینه] حالتهکانی نیستیحازه:

نیستیحازه سی حالمتی هیه:

حالمتی یهکم: سوری مانگانهی زانراو دیاریکراوی ههیت له پیش تووشون به نیستیحازه، له حالتهدا دهگهریتیه بو سهر ماوهی سوری مانگانه زانراوهکی پیشو، بویه دادنهیشیت له ماویهدا و حوکهکانی حمیزی بهسردا جیهجی دهیت، و جگه له روژانه به نیستیحازه دادنهیت، و حوکهکانی نیستیحازهی بهسردا جیهجی دهیت.

نمونه لاسر ئههه نافرمتیک تووشی سوری مانگانه دهبوو شمش روژ لاسرمتای ههموو مانگیکدا، پاشان تووشی نیستیحازه بوو و خوینمهکی بهردموام بوو، له حالتهدا سوری مانگانهکی شمش روژ دهیت لاسرمتای ههموو مانگیک، و جگه له روژانه به نیستیحازه دادنهیت بههوی فرمودهیی عانیسه -هرزای خوی لیبیت- که دملیت: «فاتیمه کیچی ئهیی حوبهیش ووتی: ئهیی پیغمبهری خودا، من تووشی نیستیحازه دهم وپاک نابمهوه، نایا واز له نوژ کردن بهینم؟ فرمودی: «نهخیر، -ئههه خوینمهکه- له دهمارهوه دهردهجیت، بهلام واز له نوژ کردن بهینه هیندهی ئه ماویهی تووشی سوری مانگانه دهبوویت پاشان خوت بشو و نوژ بکه» [رواه البخاری]، و لهسهحیحی موسلیمدا هاتوو: پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- به ئوم حهیبیه کیچی جهشی فرمود: «بو ماویهک بهینهه هیندهی ریگر دهبوو لیت لاسرمتای مانگانهکی پاشان خوت بشو و نوژ بکه». بویه نافرمتی نیستیحازدار دادنهیشیت بهی روژکانی سوری مانگانهی زانراو، پاشان خوی دهشوات و نوژ دهکات و گورئ نادات بهو خوینمهکی دیت.

حالمتی دووم: سوری مانگانهی دیاریکراوی نهیت پیش نیستیحازه، نهیش بههوی ئهوهی تووشی نیستیحازه بووه له ساتهوهی یهکم جار خوینی حمیزی بیبوه، پیوسته له حالتهدا کار جیاکاری بکرت له نیوان خوینی حمیز و خوینی نیستیحازه؛ خوینی سوری مانگانه رمش و چره و بونی ههیه نهگهر و ابوو ئهوا حوکهکانی سوری مانگانه دهیگریتیه، و جگه له حالتهدا ئهوا حوکهکانی خوینی نیستیحازهی بهسردا دهریت.

نمونه لاسر ئههه نافرمتیک یهکم جار خوینی حمیز بیبیت، و بهردموام لهگلی بیت، بهلام دهیبیت ده روژ رشه و روژکانی تر سووره، یان دهیبیت ده روژ چره و روژکانی تر تهکه، یان دهیبیت ده روژ بونی ههیه و روژکانی تر بونی نیه، سوری مانگانهکی خوینمه رشهکیه له نمونهی یهکم و خوینمه چرمهکیه له نمونهی دووم و خوینمه بو ناوییهکه له نمونهی سیبیم، و جگه لهمانه به خوینی نیستیحازه دادنهیت؛ چونکه پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- به فاتیمه کیچی ئهیی حوبهیش ووت: «نهگهر خوینی سوری مانگانه -حمیز- بیت ئهوا خوینمهکی رشه و دهناسریتیه، نهگهر ئهوه بوو نوژ مهکه و نهگهر ئهوهکی تر بوو -خوینمه سوورهکه بوو- ئهوا دستنوژ بگره و نوژ بکه؛ -ئههه خوینمهکه- له دهمارهوه دهردهجیت» [رواه أبو داود و النسائی، و صححه ابن حبان و الحاكم]. ئهه فرمودهیه نهگهر چیش قسه ههیت لاسر سهندهکیه و مهنتهکیه؛ زانایان کردهویان پیکردوه -رحممتی خویان لیبیت-، و اپیشنارکراوه ئههه باشنه لهوهی نافرمت بگهریتیه بو خوی گشتی نافرمتان.

حالمتی سیبیم: ئهویه سوری مانگانهی دیاریکراو و جیاکاریکی باشی نهیت نهیش بهوهی نیستیحازمه بهردموام بیت له کاتهوهی سههتا خوینی بیبوه و خوینمهکی لاسر یهک سیفمت بیت یان سیفمتی ناروون و تیکمل بیت و ناکرت سوری مانگانه بیت، له حالتهدا نافرتمهکه بهی خوی نافرمتان کردوه دهکات بویه ماوهی حمیزهکی شمش یان حموت روژ دهیت، لاسرمتای ههموو مانگیکهوه دست پیدهکات هه له کاتهوهی خوینی بیبوه، و روژکانی تر به نیستیحازه دادنهین.

نمونه لاسر ئههه ئهویه کاتیک نافرمت یهکم جار خوین دهیبیت له روژی پینجهمی سههتا مانگ و بهردموام دهیت بهم شیویه بهی ئهوهی جیاکاریکی چاک ههیت بو ناسینهوهی سوری مانگانه به رنگ و شتی تر بویه له حالتهدا ماوهی حمیزهکی له ههموو مانگیک شمش یان حموت روژ دهیت له روژی پینجهمی مانگهوه دست پیدهکات له ههموو مانگیک؛ بههوی فرمودهیی حمنه کیچی جهسهوه -هرزای خوی لیبیت- که دملیت: ووت: «ئهی پیغمبهری خودا به زوری -بهتوندی- و بو ماویهکی دریز تووشی سوری مانگانه دهم، چی دملی سپارمت به ئههه؟ قدهغی لیکردوم لهوهی نوژ بکه و روژوو بگرم، فرمودی: «پیشنار دهکم لکه بهکار بهیت لاسر دامینت دایدنیت، و خوینمهکه لادیهات»، ووتی: له ئهوه زیاتره، پی فرمود: «ئههه نازاریکه له شهیتانهوه، تووشی سوری مانگانه دهیت شمش یان حموت روژ به پی زانستی خوی گهوره، پاشان خوت بشو -عوسل دهر بکه- ههتاوهکه نهگهر بیبیت پاک و خاوانیت، بیست و سی یان بیست چوار روژ نوژ بکه و روژوو بگره (روژوو سونت نهگهر و یستی)» [ههتا کوتای فرمودهکه، رواه احمد و أبو داود و الترمذی و صححه، و نقل عن أحمد أنه صححه، و عن البخاری أنه حسنه].

وکاتیک -صلی الله علیه وسلم- فرمودی: «شمش یان حموت روژ»، ئههه بو بزارده پیدان نیه، بهلکو بهی نیجتهاده، بویه چاوهی دهکات کامیان نزیکتره له حالیهوه له نافرمتانهی وکو نمون له لاشه و تهمن و پیوهندی خزماپتیهوه، و کام خوین نزیکتره له خوینی حمیز، و ههروهها هاشویهی ئهه لیکدانیه و نهگهرانه، بویه نهگهر نزیکتر شمش بوو ئهوا شمش روژ له سوری مانگانه دهیت، و نهگهر نزیکتر حموت بیت ئهوا حموت روژ له حمیز دهیت.

ئهو حالتهدهی له نیستیحازه دهچن:

لهویه نافرمت تووشی شتیک بیت بیته هوی ئهوهی تووشی بهربوونی خوین -نمزیف- بیت له دامینیهوه وکو نهشتهگرگی له مندالان یان هند، و نهیش دوو جوژه:

جوژی یهکم: بزانت که مهاله لهپاش نهشتهگر یهکه تووشی سوری مانگانه بیت وکو ئهوهی نهشتهگر یهکه بیته هوی دهرهینانی مندالان به کاملی یان داخستی بهشیویهک خوینی لیهه نهیمه خواروه، ئهه نافرتمه حوکهکانی نیستیحازهی بهسردا جیهجی نابیت، بهلکو حوکی وکو ئهه نافرتمهیه که لیلو و زمرداو و تهری -شی- دهیبیت لهپاش پاکبونهوه، بویه واز له نوژ کردن و روژووگرتن ناهنیت و نابته هوی ریگر له جووتبون لهگلی و خوشوردن له خوینمه واجب نیه، بهلام کاتیک و یستی نوژ بکات دهیت خوینمهکه بشوات پیش نهجامدانی نوژ مهکه، و شتیک بهسیت بهسردا دامینیهوه وکو پارچه پهرویهک یان شتیک تر بوئهوهی ریگر بیت له دهر جوونی خوین، پاشان دستنوژ دهگرت بو نوژ کردن و تهنها لهکاتی هاتنی نوژ مهکه دستنوژ دهگرت، نهگهر نوژ مهکه کاتی ههبوو وکو پینج نوژ ههزمهکه، نهگهر نا بو نوژ سونهکان ههراکاتیک بیهیت دهنانیت دستنوژ بگرت و نوژ بکات.

جوژی دووم: نهگهر نهزانت نایا خوینی سوری مانگانهکی دهمسیت لهپاش نهشتهگر یهکه یا نا، لیزهده حوکی نافرمتی نیستیحازمداری ههیه، نامازه بو ئهه حالته فرمودهکه به پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- به فاتیمه کیچی ئهیی حوبهیش ووت: «ئههه -خوینمه ربوونی- دهماره

وحبیز نیه، ئەگەر تووشی سووری مانگانە بوویت ؛ نوێژ مەکه». کاتیک دەفەر مویت: «ئەگەر تووشی سووری مانگانە بوویت»، واتە ئەم حوکمە بۆ ئەو ئافرەتەکانە کە تووشی سووری مانگانە دەبن و سەرما و کۆتایی هەمە ماومەکی، بەلام ئافرەتیک سووری مانگانە نەبیت ئەوا خۆنەکی خۆنی دەمارە لە هەموو حالەتیکدا. حوکمەکانی ئیستیحازە:

جیاوازیمان زانی لەنیوان خۆنی سووری مانگانە و خۆنی ئیستیحازە، هەرکاتیک خۆنی سووری مانگانە بێت ئەوا حوکمەکانی سووری مانگانەیی بەسەر دا جێبەجێ دەبیت، و هەرکاتیک خۆنی ئیستیحازە بێت ئەوا حوکمەکانی ئیستیحازەیی بەسەر دا جێبەجێ دەبیت. وپێشتر گرنگترین بێجێ و حوکمەکان روونکرایەوه لە حوکمەکانی سووری مانگانە.

وسەبارەت بە حوکمەکانی ئیستیحازە ؛ حوکمەکانی وەکو حوکمی پاکبوونەوە وایە، و جیاوازی نیه لە نیوان ئافرەتی ئیستیحازەدار و ئافرەتی پاک جگە لەم خالانە نەبیت:

بەکەم: و اجیبتی دەستوێژگرتن بۆ هەموو نوێژیک، چونکە پێغمبەر -صلی الله علیه وسلم- بە فاتیمە کچی ئەبی حووبەشی فەرموو: «پاشان دەستوێژ بگرە بۆ هەموو نوێژیک». [رواه البخاری : باب غسل الدم]مانای ئەوەیە دەستوێژ ناگریت بۆ ئەو نوێژانەی بە کاتەوه بەستراوەتەوه مەگەر لەپاش هاتی کاتی نوێژەکه نەبیت. بەلام ئەگەر نوێژەکه ماومەکی دیاریکراوی نەبیت وەکو نوێژە سونەتەکان ئەوا هەرکاتیک بیهوێت نوێژ بکات لەپێشی دەستوێژ دەگریت.

دووم: ئەگەر بیهوێت دەستوێژ بگریت دەبیت پێشتر شوینەواری خۆنەکه بشوات، و شتیک بە توندی بپێچیت لەسەر دامینی وەکو لۆپەک بۆئەوهی خۆنەکه بوستیت؛ چونکە پێغمبەر -صلی الله علیه وسلم- بە حەمنەیی فەرموو: «پێشنیار دەکەم لۆکە بەکاربەنیت لەسەر دامینت دایدەنیت، و خۆنەکه لادەبات»، ووتی: لە ئەوه زیاترە، پێی فەرموو: «پارچە جلیک پەرۆیک- بەکاربێنە»، ووتی: لە ئەوه زیاترە، فەرموو: «شتیک بەتوندی بیهستەوه لەزیک دامینت بۆئەوهی رێگر بێت لە دەرچوونی خۆن-»، هەتا کۆتایی فەرموو، و لەپاش ئەمە هەرشتیک تر دەربجێت زبانی نیه ؛ چونکە پێغمبەر -صلی الله علیه وسلم- بە فاتیمە کچی ئەبی حووبەشی فەرموو: «نوێژ مەکه لە رۆژەکانی سووری مانگانە، پاشان خۆت بشو و دەستوێژ بگرە بۆ هەموو نوێژیک، ئەگەر چیش دلۆپەیی خۆن برژێتە سەر راخەرەکه» [رواه أحمد وابن ماجه].

سێیەم: جووتبوون، زانایان ناکوکن سەبارەت بە رێگەپێدراوی جووتبوون لەگەڵ ئافرەتی ئیستیحازەدار ئەگەر ترس نەبیت لەوهی سەرئەجامی نارەحەتی هەبیت، و رای دروست ئەوەیە بەرەهایی رێگەپێدراوه ؛ چونکە زۆر ئافرەت زیاتر لە دە رۆژ ئیستیحازەدار بوون لەسەر دەمی پێغمبەر -صلی الله علیه وسلم- و خوای گەوره و پێغمبەر مەکی رێگریان نەکرد لە جووتبوون لەگەڵیان، بەلکو کاتیک خوای گەوره دەفەر مویت: (فَاعْتَرَلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ) واتە: (خۆتان بە دوور بگرن لە هاوسەرەکانتان کە لەو حالەتدا بن) [البقرة: 222] ئەمە بەلگەیه لەسەر ئەوهی واجب نیه دوورکەوتەوه لێیان -جووت نەبوون لەگەڵیان- لە حالەتی تردا ؛ چونکە نوێژکردنی لەکاتی حالەتی ئیستیحازەدار رێگەپێدراوه، بۆیه حالەتەکانی تر حوکمەکی ئاسانترە وەکو جووتبوون، و پێوان -قیاس- کردنی جووتبوونی لەگەڵ جووتبوون لەگەڵ ئافرەتی حەیزدار ؛ ئەمە هیچ دروست نیه، چونکە تەنەت ئەوانەشی دەلێن جووتبوون لەگەڵ ئافرەتی ئیستیحازەدار حەرەمە ؛ تالێن هەر دوویان وەکو یەکن، و ئەم پێوانە راست و دروست نیه چونکە حالەتەکان جیاوازن.

*

بەشی شەشەم: زەهیستانی و حوکمەکانی

نیفاس -زەهیستانی- : خۆنێکە لە مندالانی ئافرەتەوه دەردەچێت بەهۆی مندالیونەوه لەکاتی مندالیوندا یان لە دوای مندالیون یان لە پیش مندالیون بە رۆژیک یان دوو رۆژ لەگەڵ گرژبوونەوهی مندالان -نازاریشی لەگەڵایە-

و شێخی ئیسلام نبین تەمبە دەلێت: «ئەوهی دەبێت لەسەر مەتای گرژبوونی مندالان -هەستکردن بەنازار- ئەمە زەهیستانیە». و دیاری نەکرد بە دوو یان سێ رۆژ، و مەبەستی ئەوەیە: گرژبوون و نازاریکە کە لەپاشی مندالیون دێت ئەگەر نا ئەمە زەهیستانی نیه، و زانایان ناکوکن: ئایا سنووری هەمە بۆ کەمترین یان زۆرترین ماوهی بەردەوامبوونی ؟ شێخ تەقی ئەلدین لە نامیلکەمەدا بەناوی (الاسماء التي علق الشارع الأحكام بها : ل 37) دەلێت: «زەهیستانی هیچ سنووریک نیه بۆ کەمترین و زۆرترین ماوهی، بۆیه ئەگەر ئافرەت خۆنی بینی زیاتر لە چل یان پەنجایان شەست یان حەفتا رۆژ وپێچرا ئەوا ئەمە خۆنی زەهیستانیە، بەلام ئەگەر خۆنەکه هەر بەردەوام بێت و نەوستیت ئەوا ئەمە خۆنێکی پوچەله -خۆنی زەهیستانی نیه-، بۆیه لەم حالەتدا زۆرترین ماوه چل رۆژە بەپێی خووی زۆرینە ئافرەتان کە لەگێڕانەکاندا هاتوو».

دەلێم- نوسەر-: بەپێی ئەم بنەمایە ئەگەر خۆنی زەهیستانی لە چل رۆژ زیاتر بوو، و خووی و ابوو کە لە پاش ئەم ماوهی بوستیت، یان نیشانەکانی نزیکبوونەوهی پێچرانی دەرکەوت ؛ ئەوا چاوەرئ دەکات هەتاوەکو خۆنەکه نامینیت و دەپێچریت ، ئەگەر نا خۆی دەشوات لەپاش چل رۆژ ؛ چونکە بەپێی زۆرینە، مەگەر لەپاشی راستەوخۆ تووشی سووری مانگانە بێت بۆیه دادەنیشیت هەتاوەکو ئەم حەیزەش تەواو دەبیت، ئەگەر حەیزەکه نەما پێویستە لەپاشی ماومەکی دیاریکراو -عادیەک- دا بنیت بەپێی ئەوه کار بکات لەداها تودا، بەلام ئەگەر خۆنەکه هەر بەردەوام بوو ئەوا لەم حالەتدا ئیستیحازەدارە، دەگەر پێتەوه بۆ سەر حوکمەکانی ئیستیحازەیی پێشوو، ئەگەر بە پێچرانی خۆنەکه ؛ پاک بوویەوه ئەوا تەواو پاکبووتەوه ئەگەر چیش لەپیش چل رۆژ بێت، بۆیه خۆی دەشوات و دەستوێژ دەگریت و نوێژە دەکات و رۆژوو دەگریت و میردەکهی لەگەڵی جووت دەبیت، مەگەر پێچرانیەکه لە ماوهی رۆژیک کەمتر بێت؛ لەم حالەتدا هیچ حوکمیک بەسەریدا نادریت، ئەمە رای دانەری (المعنی)یە.

ئەو کاتە جێگیر دەبیت کە خۆنی زەهیستانیە ئەگەر کۆرپەله بوو مەکی ؛ روون بێت کە شێوهی مرقۆه، بەلام ئەگەر زۆر بچوو و روون نیه شێوهی مرقۆه ئەوا ئەمە خۆنی زەهیستانی نیه، بەلکو خۆنی دەمارە، بۆیه حوکمی ئافرەتی ئیستیحازەدار هەمە، و کەمترین ماوه بۆئەوهی شێوهی مرقۆه روون بێتەوه لەسەر کۆرپەله ؛ هەشتا رۆژە لەسەر مەتای سکیربوونەوه، و زۆرترین ماوه نەموه رۆژە.

ئەلمەجد نبین تەمبە دەلێت: (دەبیت گۆئ نەدات بەو خۆنەکی کە یەک رۆژ دێت و گرژبوونی مندالانی -نازاری- لەگەڵایە -پیش مندالیون- [تابیت بەهۆی ئەمەوه واز لە نوێژکردن و رۆژووگرتن بەنیت])، بەلام ئەگەر لەپاش مندالیون خۆنەکهی بینی ناییت نوێژ بکات و رۆژوو بگریت، پاشان ئەگەر بابەتەکه روون بوویەوه لەپاش مندالیون کە بەپێچەوانەیی ئەوەیە کە دیارە دەبیت حالی خۆی چاک بکات لەروانگەیی نوێژکردن و رۆژووگرتنەوه، و ئەگەر بابەتەکه روون نەبوویەوه ئەوا لەسەر حوکمی ئاشکرا و دیار بەردەوام دەبیت و دووبارەیان ناکاتەوه. [لە ئەوهوه گێڕاویەتیەوه له : شرح الإقناع]

حوکمەکانی زەهیستانی -نیفاس-:

حوکمەکانی زەهیستانی هەر وەکو حوکمەکانی سووری مانگانە -حەیز- وایە ، جگە لەم خالانە نەبیت:

دووم: به نيزنی مژدهکهی بښت ؛ چونکه سوړی مانگانه دهښته هوی بښه شویون له چيزوهرگرتنی کامل، بویه بهکار هښانی شتیک ریگپښدراو نیبه که بښته هوی بښه شکرندی له مافهکانی مگسر پاش نيزنی خوی، ونهگسر تهلاقدراو بښت، بهکار هښانی دهښته هوی پهلمکردن لهوهی مژد دست له مافهکانی هلمبگریت بونهوهی بیگر بښتتهوه، کاتیک تهلاقمکه نهگسری هلموشاندنوهی تڼدا بښت.

وسهبارت به بهکار هښانی نهو شتانهی دښه ریگر لهپیش سکپربوون نهوه دوو جوړه: پهکام: نهوهی دهښته هوی ریگریبهکی همیشهبی نهوه ریگپښدراو نیبه چونکه دهښته هوی نهسانی نهوه، ونههیش پنجهوانههی مههستی شهبعته له زوربوونی نومتهی نیسلام؛ هیچ دلنیا نیه لهوهی هممو مندالهکانی بمرن وبه بیوژنی بهتتهنها بښتتهوه بی مندل.

دووم: بهشویوهکی کاتی ریگر بښت لهسکپربوون، ومکو نهوهی زور سکی بښت، ونههه بښته هوی زور نارمحت کردنی، بویه دههویت سکپربوونی ریگ بخت ومکو نهوهی دوو سال جاریک مندالی بښت یان هاوشیوهی نهوه، نهوه ریگپښدراوه، بهمهرجیک لهپاش روخستهی مژدهکهی بښت، وهیچ زیانیکي بوی نههیت،وبهلمگش لهسهر نهوه هاوهالان عملیان دمکرد لهسهردهمی پیغمهیر -صلی الله علیه وسلم- بونهوهی خیزانهکانیان سکبان نههیت، نههیان لښهکرا لهم کاره، وعمل بریتیه لهوهی لهکاتی دهرچوونی مههیکه له دهرهوهی نهمدامی زاوزی خیزانهکهی فری بدات.

سهبارت به بهکار هښانی نهو شتانهی دښه هوی لهباربردی کورپله ، نههیش لهسهر دوو جوړه: پهکام: مههستی لهباربردی بو لهناوبردی بښت، نهوه نهگسر لهپاش نهوه بښت که روح کراوه بههیری؛ حرامه، بهی گومان ؛ چونکه کوشتنی نهفسیکه که خوا حرامی کردوهه کوشتنی، وکوشتنی نهه نهفسه حرامه بهی قورن وسونعت ویکدنگی زانایان،ونهگسر لهپیش روح بههیردا کردنی بښت ؛ زانایان ناگزکن سهبارت به ریگپښدانی، تڼاندایه قدهغهی کردوه، وتڼاندایه دلنیت: ریگپښدراوه نهگسر نهجوو بښت به عملقمهیک -پارچه خوینیکي هلمواسراوه-، واتا نهگسر چل روژ بهسهر دروستکردنیدا تڼیهر نهجوو بښت، وتڼاندایه دلنیت: ریگپښدراوه نهگسر شتیه مرؤف بوونی تڼدا نههیت.

وباشتر وایه لهباری نهبات مگسر بههوی پښوښتهکی زوروهه ومکو نهوهی نهخوش بښت ونهوانیت نارام بگریت لهسهر نهه سکه یان هاوشیوهی نهه حالته، لهه حالتهدا ریگپښدراوه، بهلام نهگسر ماوهیک بهسهر سکهکهی تڼیهریوه که روونه شتیه مرؤفی بیوه دپاره؛ نهوا له حالتهدا قدهغهکراوه، وخودا زانتره.

دووم: مههستی لهناوبردی نههیت بلکو مههستی له لهباربردی -له سک دهرکردنی- کورپلهکه بونهوه بښت زو مندالهکهی بښت وماوهی سکپربوونکهی کوتای بښت ؛ نهوه ریگپښدراوه، بهمهرجیک زیانی بو دایکهکه وکورپلهکه نههیت، وکارمه پښوښتی به نهشتهگرهی نههیت، نهگسر پښوښتی به نهشتهگرهی ههیت نهوه لهسهر چوار حالته:

پهکام: دایک وکورپلهکه زیندو بن، لهه حالتهدا نهشتهگرهی ریگپښدراو نیبه مگسر بههوی پښوښتهکی زوروهه، ومکو نهوهی مندالیونکهی نارمحت بښت وپښوښتی به نهشتهگرهی ههیت، چونکه لاشه نهمانته لای بنده، بویه ناتوانیت بهشویوهیک هلموسکوتهی پنهو بکات که زیانیکي گهرهی تڼدا بښت مگسر بههوی پښوښتهکی زوروهه؛ چونکه لهوهی پنی وایت بههوی نهشتهگرهی تووشی زیان نابیت بهلام ههر تووشی دهښت.

دووم: نهگسر دایکهکه وکورپلهکه مردو بن، لهه حالتهدا نهشتهگرهی ریگپښدراو نیبه بو دهر هښانی چونکه هیچ سوونیکي نیه. سنیهم: دایکهکه زیندو بښت وکورپلهکه مردو بښت، لهه حالتهدا نهشتهگرهی ریگپښدراوه بو دهر هښانی کورپلهکه، مگسر مترسی زیانیک ههیت بو سهر نافرتهکه ؛ چونکه وادپاره -خودا زانتره- که کورپلهکه نهگسر بمریت له سکی دایکیدا نهوا دهرناکریت مگسر به نهشتهگرهی نههیت، بویه مانوهی له سکی دایکی دهښته هوی ریگرتن له مندالیون له داهاتودا، ونارمحتیه لهسهر نافرتهکه، ولهوهی روژانیکي زیاتر بښتتهوه بهی نهوهی هاسرهی ههیت نهگسر له ماوهی چاوهروانیدا بښت پاش نهوهی مزیدی پښووی تهلاقی دا.

چواوم: نهگسر دایکهکه مردو بښت وکورپلهکه زیندو بښت، نهگسر هیوا نههیت بهوهی کورپلهکه زیندوهه نهوا نهشتهگرهیکه ریگپښدراو نیه. ونهگسر هیوا ههیت بهوهی زیندوهه، نهگسر هندیک بهی لاشهی دهرچوو بښت نهوا بهشیکي تری لاشهی دایکهکه دهردریت بو دهرکردنی، ونهگسر هیچ بهشیکي لاشهی کورپلهکه دهرنچوو بښت ، زانایانمان -رمحمتی خویان لښیت- دلنیت: سکی دایکهکه نابرن بونهوهی کورپلهکه دهریکن؛ چونکه نهوه شتوانندی لاشهی مردوهه، ورای دروست نهوهی سکی دایکهکه بښت نهگسر هیچ ریگپلهیک نههیت بو دهر هښانی کورپلهکه مگسر بهم ریگپله.ونهه بژادهی نښن هوبهیریه له (الإصاف) دلنیت: وباشتر وایه نهوه بکریت.

دلنیت: بهتایهیت لهه کاتی نښتادا، چونکه کردنی نهشتهگرهی نابیته هوی شتوانندی لاشه؛ چونکه سکی نافرتهکه دهردریت پاشان تیمار دمکرتتهوه، وپاراستنی زیندو لهپښهوهی پاراستنی مردوهه ؛ وپرگارکردنی روح له تیاچوون واجبه، وکورپلهه سکی دایک مرؤفه وپاریزراوه ومافی خوی ههیه، بویه واجبه رزگار بکریت.خودا زانتره.

تڼیبنی: لهو حالتهانیهی که ریگپښدراوه کورپلهکه لهبار بښت دهښت لهپاش نيزنی مژدهکههښت. ولیزهدها نهوا بو نهوهی ویستمان بیووسین لهه بایته گرنگهدها، وجهختمان کردوه لهسهر پوختکردنوهی بنجینهی مهسهلهکان ورښکستنیاں وبهشکهکانیان ونهوهی روودهدات لای نافرمتان زور زوره ومکو دهریا سنووری نیه،بهلام کسی چاوروشن دمتوانیت لق وبهشکهکان بگر بښتتهوه بو سهر بنجینهکان وباهت ورښکسته گشتیهکان، وشتهکان به هاونموننهکانیان دهپښوت.

ودهښت موقی هتوادهر- بزانتیت که نهو نښونده لهنیوان الله وخولقینراوهکانی لهه گپاندنی نهوهی پهیامبرانی پیی هاتون، وروونکردنوهیان بو خملکی، ونهوه بهرپرسپاره لهوهی له قورن وسونتهدا هاتون، چونکه همدوویان دوو سهرچاوهن که نههکه لهسهر بندهکان تڼیان بگهن، وکردوهیان پښیکن،وههشتیک پنجهوانهی قورن وسونعت بښت ؛ ههلهیه، و واجبه خاومنی رمدی بدرتتهوه، ونابیت کردوه به قسهکهی بکریت، ونهگسر لهوانه بښت که نیجتیهادی کردوه نهوا پاداشت دهررتتهوه لهسهر کوششکردنی بو پیکانی ههق، بهلام نابیت بو کهسکی زانا نهه بوچونه قبول بکات وشوینی بکوښت نهگسر بزانتیت ههلهیه.

و واجبه لهسهر موقی نهیتي بهدلسوزی بو خوی گهره بښت -سبحانه وتعالی-، وداوای یارمعتی و بههاناوه هاتن تعنها له نهو بکات له ههشتیک تووشی دهښت، وداوای دامهراندن وجیکربوون وسهرکهوتن تعنها له نهو بکات.

و واجبه بهسهرکی گرنگی بدات بهوهی له قورن وسونتهدا هاتوه، ودهخوښتتهوه ودمگریت لهنیو قسهی زانایان بو تڼیگیشتن له دههکان. وزور مهسهله ههیه، که مرؤف بهوایدا دمگریت لهنیو قسهی زانایان هښدهی بتوانیت، بهلام شتیک نادوزتتهوه جی دلنایای بښت، ولهوهی باسکردنیشی ههر نهخوزتتهوه،بهلام نهگسر بگر بښتتهوه بو قورن وسونعت نهوا حوکمهکهی بو روون دهښتتهوه بهنزیکی وناشکرای، ونههیش بهیپنی دلنسوزی وزانتیت و تڼیگیشتنی.

و واجبه لهسهر موقی لهکاتی ناروونی لهسهرخو بښت وپله نهکات له حوکمدان، چهند حوکمدان ههیه که پلهی تڼدا کرا پاش ماوهی نزیک روون بوویوه که ههلهی کردوه، بویه پهشیمان دهښتتهوه لهسهر نهه قسهیه، ولهوهی نهتوانیت نهوهی فتوای لهسهری داوه قهرهوی بکاتهوه!

وئەگەر خەلکی بزانی موفقی لەسەر خۆیە و جیگیرە و ئەوا متمانهیان بە قسەکانی هەیه و بەهەند وەری دەگرن، و ئەگەر ببینن بەپەڵەییە، و ئەو هی پەلە دەکات زۆر هەلە دەکات، ئەوا متمانهی نابیت لە لایان لەو شتەکانی فەتوای لەسەر دەدات، بۆیە بەم پەلە و هەلە کردنە خۆی و خەڵکانیکی زۆری ببێشکرد لە زانست و پێکانی هەق.

داواکارین خوای گەورە هیدایەتی نێمە و برائینی مسوڵمانمان بەدات بۆ رێبازی راست، و بمانپارێزیت لە کەوتن و تیاچوون بەپاراستنی خۆی، ئەو سەخی و بەخشندەییە، و صلی الله و سلم علی نبینا محمد، و علی آله و صحبه أجمعین. و الحمد لله الذی بنعمته تتم الصالحات

بە پێنۆوسی هەژار بۆ لای پەر وەردگار

موحەمەد سەلح ئەلعوسەیمین

لە چێشتەنگاوی رۆژی جومعه

14 شەعبان 1395 ک

*

نامیلکەپەیک سەبارەت بە جۆرەکانی خوێنی سروشتی ئافرەتان

بەشی یەکەم: مانای سووری مانگانه -حەیز- و حیکمەتی.

بەشی دووهم: کات و ماوەی سووری مانگانه.

- بەشی سێیەم: گۆرانکاری نا ئاناسایی لە سووری مانگانه.

بەشی چوارەم: حوکمەکانی سووری مانگانه -حەیز-

بەشی پێنجەم: نۆستێجازە و حوکمەکانی

بەشی شەشەم: زەبێستانی و حوکمەکانی

بەشی حەوتەم: بەکارهێنانی ئەو شتانهی دەبێهەرێگر لەتووشبۆن بە سووری مانگانه یان هینانی، و بەکارهێنانی ئەو شتانهی دەبێهەرێگر لە

منداڵبوون یان لەباربردنی منداڵ